

Una mirada sensible i feminista sobre la Grècia contemporània

Santiago Carbonell
Filòleg clàssic i neohel·lenista

Antía Fernández Martínez, *Parias, kellys, rebeldes. Mi periplo por una Grecia cansada*, Sevilla: Tomás Puntas Aguilar [Elseisdoble], 2022, 325 pàgs.

Amb el suggerent títol *Parias, kellys, rebeldes. Mi periplo por una Grecia cansada*, opera prima d'Antía Fernández Martínez, s'estrena en març de 2022 el projecte editorial sevillà Elseisdoble.

L'autora és llicenciada en Humanitats per la Universitat Pablo de Olavide de Sevilla. Té algun article d'història bizantina, però el seu camp d'interès principal és la literatura contemporània, havent publicat també sobre literatura comparada neogrega i espanyola. En l'actualitat imparteix un curs *online* sobre literatura i dones en la plataforma Periféricas.

En aquesta ocasió ens relata amb passió, una certa nostàlgia i una mica d'humor les seues vivències per diferents racons de Grècia i Xipre en els quals va estar treballant com a voluntària en diversos programes europeus de caràcter social, artístic i ecològic, i també com a cambrera d'habitacions en un complex turístic.

En les poc menys de 300 pàgines ens ofereix un emocionant viatge que arranca amb el seu primer contacte amb el món grec, quan fora estudiant Erasmus, i acaba amb el retorn a la

seua terra natal, Galícia, en plena pandèmia, després de tres anys de vida errant per terres gregues.

Aquest periple que va de Creta al Peloponnès, passant per Atenes, Samos, Eubea o Tessalònica, ens permet conèixer amb la seua mirada sensible i feminista, a més d'alguns trossos de la història grega antiga i la seua mitologia, interessants aspectes culturals i diverses fites de la Grècia contemporània que configuren la idiosincràsia d'un poble, el grec, cansat de suportar el pes de l'esplendorosa tradició clàssica i al mateix temps desil·lusionat davant la indiferència que ha conegut, sobretot a nivell econòmic en els pitjors moments de crisi, per part de la més poderosa Europa, però que malgrat la globalització manté intactes uns certs trets identitaris característics, com ara l'ansia d'una vida plena en el moment present, el menyspreu per tot allò material, la cerca de la llibertat i la rebel·lia davant la injustícia, que fascinen a tots els qui s'acosten al país no sols per a admirar les seues ruïnes o gaudir de les seues platges paradisiàques de manera passatgera, sinó per a estar-hi.

El periple geogràfic i històric és alhora personal. És aquesta part més íntima, en la qual Antía descriu tots aquells detalls que a Grècia li feien sentir-se viva i on narra el que va suposar tornar a la quotidianitat de la vida passada, la que connecta de manera especial amb el lector-viatger, sobretot aquell que s'ha sentit alguna vegada estranger en la seua pròpia terra, fins i tot en la seua pròpia pell, com ella mateixa ho defineix.

Un preciós llibre, en definitiva, que captiva a tots els qui estimem i enyorem Grècia. Caldrà doncs estar atents al pròxim que escriga aquesta jove autora.